

че въ растение то остава частъ отъ поеманї тѣ вѫглекислотѣ, коя е нужна за животъ тѣ му.—ето храненіе то на растенията съ помощъ тѣ на листа та^(*), участіе то на които, въ процесъ тѣ на храненіето е тѣй важно, що то дърво то, кое е лишено отъ листа та си, забелѣжително губи сила и ослабва.

Макаръ въздухъ тѣ да състои изъ смисъ на азотъ и кислородъ, които сѫщо така влазятъ въ съставъ на растеніе то, нѣ тый ся не поемѣтъ съ помощъ тѣ на листе то. Може-бы това да става отъ туй, че азотъ тѣ и кислородъ тѣ не сѫ съединени въ въздухъ тѣ по между си химически, а само сѫ смѣсены. Сѫщи тѣ газове, растеніе то гы заема пе изъ въздухъ тѣ, а, при помощъ тѣ на корени тѣ изъ земли тѣ.

Ако дупчици тѣ на листа та могатъ да ся сравняватъ съ дупки тѣ на носъ тѣ у човѣкъ тѣ, съ помощъ тѣ на които може само да ся дыши, то корени тѣ на растенията могатъ да ся сравняватъ съ уста та на животни тѣ, нѣ съ такивъ, съ помощъ тѣ на които може само да ся пие или, по вѣрно, да ся всмуквѫ; а отъ това, сичка та храна на растенията тряба да бѫде предварително растворена въ водѣ тѣ.

А вѫглекислотата сѫщо така ся растворя въ водѣ тѣ, и отъ това корени тѣ всиукватъ и нея, ето защо дърво то, кое нѣла листове, не умира съвсѣмъ: отъ тѣзи минутѣ корень тѣ доставя, какъ то ще видимъ по надолу, сички тѣ нужни за храненіе вещества.

(*) Описаното явление може да ся нарѣче *дышаніе* на растеніето. Дышаніе въ сѫщностъ е сѫщто то, кое то и храненіе; защото сѫщността на храненіе на организъмъ тѣ въобще състоми въ замянѣ на вещества та, сир. въ искуврление на ненужни за него частици и въ приеманіе, на място тѣхъ, новы; а дышаніе на организъмъ тѣ ся нарѣча собственно замяната на газ'образни вещества.